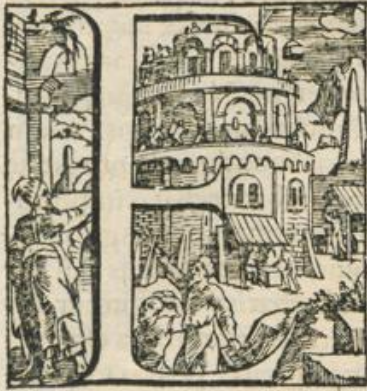

DE VSITATA HVIVS TEMPORIS COM- PONENDORVM MISCENDORVMQVE MEDICAMEN-

torum ratione Liber primus, Leonharto Fuchſio autore.

P R A E F A T I O.

QUANT aliquot recentium medicorum de hodie vsitata componendorum miscendorumq; medicamentorum ratione scripta, sed talia fere omnia, vnde nullus plane, aut saltem exiguus ad lectorem fructus venire potest. Nam vel prodigiosa & distorta oratione ac barbarie prorsus sunt defœdata & contaminata, vel nullo ordine contexta, vel imperfecta & manca, ita sanè vt horrido ac monstroso sermonis genere offensus lector, ab eorum lectione resiliat, & quòd rem nec ordine, nec perfectè tradant prorsus abijciat, & indigna esse in quibus multum operæ po-

Recentium medicorum de miscendorum medicamentorum ratione scripta qualia.

nat, iudicet. Quod quum ipse mecum reputarem, operæ precium me facturum existimaui, si scriptum aliquod, in quo ad eam rem cognitu necessaria omnia, tolerabili oratione, breuiter, & perspicuè traderentur, pararem. Quod vt facerem, me non parum etiã hortabatur, quod intelligerem eos qui antea medicinam non exercuerunt, sed eam iam facere incipiunt, hac maximè parte plurimum laborare, illisq; miscendorum ac componendorum medicamentorum ratione plurimum difficultatis parere adeoq; indigere, qui eos quasi manu ducat. Qui certè si illis nõ contingat, non rarò in miscendis medicamentis impingant necesse est. Proinde vt haberent quod ipsis quasi viam quandã ad rectè miscenda & componenda medicamenta strueret, hoc qualecunq; scriptum parare volui. Nequaquam autem hæc medicinæ pars quæ rectè componere medicamenta docet negligenda erit, idq; duabus potissimè de causis. Primò quidem quod hanc pleriq; morbi requirant, adeoq; necessaria sit. Si enim contra singulos morbos simplicia haberemus medicamenta in quibus nihil omnino desideraremus, compositis medicamentis non indigeremus. Nunc quia morbi & circumstantiæ multis modis componuntur fere fit, vt multo nobis opus sit apparatus. Hinc ars est inuenta, qua diuersa medicamentorũ substantiæ miscentur. Fit etiã vt medicamenta non tantum ad morborũ proflagationem, sed etiã ad sui conseruationem aliorum opem requirant. Atq; hæc altera est compositio nis medicamentorum causa. Vt duplex sanè compositionis medicamentorum finis sit: Vnus, quod morbi talem misturam desiderent: alter, quod alioqui medicamenta conseruari nequeant. Caterùm vniuersum hoc opus in quatuor digestsimus libros, vt nõ esset quod desiderare vel medici, vel pharmacopœi possent. In horum quidem primò, simplicium medicamentorum, eorum præcipuè quorum hodie in Seplasijs & medicorum officinis frequens est vsus, nominelaturas, & vbi opus fuit eorundem genera etiã & notas, ordine, vt speramus, optimo perstrinximus. Nisi enim simplicium medicamentorum exquisitam quis habeat noticiam, vt composita rectè construat fieri haud potest. Vt enim domum struere nemo potest, nisi materias è quibus hæc constat per spectas habeat: ita sanè nullus componere medicamenta potest, qui non prius simplicium, veluti horum materiam, noticiam sibi parauerit. Caterùm formas & vniuersam simplicium historiã vt hic attingeremus, neq; necesse fuit, neq; conueniebat. Nam hac ratione liber ille immensam in molem abiisset. Et quæ ad hoc institutum pertinent, in tribus tomis quos de Stirpiũ historiã inscripsimus, plenissimè docuimus: ad quos, eos qui pleniorẽ tractationẽ requirunt,

Operis diuisio.

Quæ in primo libro tractentur.

Simplicium cognitio necessaria.

A ablega-

ablegamus. Deteximus tamen hic non paucos tum Medicorum, tum Sepplasiariorum errores, quos in vsurpandis simplicibus adulterinis haecenus commiserunt, & adhuc hodie (tanta est quorundam impudentia & proteruitas) committunt. Nomina verò eorundem produximus ea duntaxat, quæ optimis tum Græcis, tum Latinis autoribus recepta sunt: idq; non alia sanè de causa, quàm vt hac ratione efficeremus, vt abiectis tandè ac repudiatis barbaris & ineptis medicamentorū nomenclaturis, quibus hodie passim Medici & Sepplasiarij vtuntur, pro illis, Latinis, receptis, & perspicuis vt affuecerent. Neq; enim perpetuò illis cum balbis & indoctis pharmacopœis balbutiendum & ineptiendum erit. Verùm quum haud ignorarem, Latinas & proprias nondum omnibus esse cognitatas: non piguit etiam barbaras, hodieq; vsitatas, vbi necessitas ita postulare videbatur, adijcere nomenclaturas. Non enim ijs tantum qui singula simplicia suis & Latinis nominibus appellare nouerunt, verumetiam ijs qui per ignorantiam Græcæ & Latinæ linguæ consuetis ac barbaris vt coguntur, inferuire voluimus. Quippe studiorum nostrorum ratio sic comparata est, vt ea ad omnium commoditatem conferamus. Vt igitur imperitæ pharmacopœorum profus consuleremus, indicem quoq; parari curauimus, in quo Latinæ & barbaræ voces ex aduerso positæ essent, vt ad hunc in singulis compositionibus, in quibus Latinis vsi sumus nomenclaturis, confugerent, & quod illis simplex vsurpandum esset, cognoscerent. Non solum autem simplicium medicamentorum nomenclaturas, sed eorundem etiam collectionem, asserationem, preparationem, delectū & temperamenta in hoc primo libro obiter exposuimus: & præterea quæ ex ijs singulares corporis partes iuuant medicamenta, nominatim indicauimus. Adiecimus quoq; secundarum medicamentorum simplicium qualitatum commemorationem. Postremò breuem etiam purgantium medicamentorum hodie vsitatorum descriptionem subiiecimus, ac singulorum pondera & illorum vehementiam infrenantia medicamenta monstraui-mus. Vt hinc pateat, hunc librum non solum medicis ipsis, sed & pharmacopœis mirè esse vtilem. In altero huius operis libro ponderum, quibus hoc tempore tum medici, tum pharmacopœi vtuntur, & eorum medicamentorum omnium quæ hodie in officinis medicorum prostant, conficiendorum ratio exponitur. Qui vtique rectissimè Medicamentarius liber inscribetur. Ita enim verius & latinius, quàm, vt vulgò solet, Dispensatorium nominabitur. Nam & veteres Græci eos libros in quibus medicamentorum compositiones traduntur, *φάρμακον βιβλίον* appellarunt. Atq; is sanè liber itidem ad vtrosq; medicos nimirum & pharmacopœos pertinet. In tertio compositorū medicamentorum, quæ intro in corpus sumuntur, construendi modus ac formulæ, eorundemq; miscendi hodie vsitata ratio docetur. In quarto, eorum quæ extrinsecus corpori admouentur medicamentorum conficiendorū ratio monstratur. Hic vt etiam is qui eum præcedit tertius, ad medicos ferè tantum spectat. Nihil igitur earum rerum, quas saltem ad ritè miscenda & componenda medicamenta cognoscere tum medicos tum pharmacopœos oportet, omisimus, aut negligenter præteriuimus. Quinetiam passim, vbi necessitas postulauit, singulis medicamentis Annotationes adiecimus, ne imperitus lector in plerisq; hæere posset. Proinde qui expedite & vtiliter composita medicamenta construere, aut ea quæ ab alijs composita sunt dextrè vsurpare velit, eum sanè quatuor hos libros quos de Compositione medicamentorum huius temporis vsitata inscripsimus, diligenter euoluere, & assidue in manibus versare oportet, præsertim pharmacopœos, vt tandem veteres suos errores non solum cognoscant ac discant, verumetiam dediscant, abijciantq; & ad meliorem frugem redeant,

Quæ in altero.

Medicamentarius liber.

Quæ in tertio.

Quæ in quarto.

QVID